

Epoha în care trăim poartă semne însușite și vrednice de mirare! Dorul învățăturilor nu numai că înfrățește pe lăcuitorii unei țări întru cîștigarea acestei moralice avuții prin care o nație se face puternică și fericită, ci încă și oameni neasemănați cu religia, cu limba și cu legile sînt însuflați tot de aceeași simțire lăudată de a pofti unul altuia gradul deplinirei moralice al învățături și al măiestriei. În zilele de acum oricare îmbunătățire și aflare a vreunei nație trece în posesia tuturor spre folosul omenirii. De asemenea cugetări povățuiți să văd în Evropa mulți învățați, care supt umbrirea guvernului și cu ajutorul celor avuți, unii lucrează în patria lor pentru sporiul bunelor învățături, alții, fără a se teme de ostinele și primejdii, petrec luciul mării, călătoresc țări necunoscute, împărtășind pretutindenea razele moralului, ale politiciei și ale științelor. Prin asemenea mijloace, în Eghipt, în India, în America, carele odinioară era întunecate de negura bărbăriei, vedem astăzi pre acei sălbatici lăcuitori dumesniciți politicindu-să, învățîndu-se și supunîndu-se dreptelor legi. Oare putem noi privi la aceste bune urmate înaintea ochilor noștri fără a ni întrista că numai nația noastră în cea mai mare parte este lipsită de acești îmbunătățiri și înapoiată decît toate neamurile Europei și decît multe altele ce lăcuiesc pre celelalte părți ale pămîntului? Cine nu simte în țara noastră lipsa așezămînturilor prin a căroră lucrare, precum sîntem politicește, să ne putem face și moralicește mădulări folositoare ale familiei europene, a căreia raze de învățătură de aștepta veacuri se răsfrîng pre orizontul nostru?

În asemenea înapoiere deacă astăzi ne povățuim de mai nalte cugetări, dacă voim a urma în lucrarea noastră paradigmei aducătoare statului de folosuri și de nume strălucit, și care revarsă îndestulare asupra fieștecăruia, să cuvine cu îndoite păsurile și sîrguințe a ne porni spre cîștigare în partea celor întîrziate.

Precum măiestriile îndeplinesc lipsa vîrutei omului, asemenea și noi, spre a putè spori în scoposul nostru, trebuie a ne folosi de uneltele ce spre aceasta s-au cunoscut și se mărturisesc a fi cele mai nimerite. Dorința celor ce de mult poftesc înființarea unui mijloc înlesnitor prin carele să poată nația noastră cunoaște îmbunătățirile și înaintările minții omenesci, precum și cursul întîmplărilor lumii, de carele tot omul atîrnă, astăzi să plinește prin publicația acestei gazete, ce supt prea puternica paveza a împărăției Rosiei s-au privilegiiat și prin ajutorul evgheneștilor compatrioți s-au înființat. Numile binevoitorilor prenumerați păstrate în filele aceste vor fi cunoscute în Europa și în toată lumea politică și trăitoare în istoria nației, iară nepoții noștri, care deplin vor gusta rodul acestei bunătăți, vor binecuvînta lăudatul lor nume.

Albina românească astăzi întîi vede lumina zilei, și tinerile sale aripi le cearcă în ostinitoarea sa călătorie. Mii și mii de flori cu felurite vâpsele și miresme împodobesc cîmpul, pre carele ea va să zboare, însă numai acele flori îi vor fi plăcute care aduc mană și vindecare. De însăși a ei blîndă fire povățuită se va feri de cele ce, supt amăgitoare frumusețe, ascund farmec și venin în sînul lor.

Asemene, și redacția gazetei nu se va abate de la acele ce privesc către îmbunătățirea inimei și a minții, dogmele sfîntei noastre religiei ortodoxe, sevas către ocîrmuirea și legile țării o vor povățui întru a sa lucrare, înștiințări adevărate, pre cît vor ajunge la cunoștința sa, și învățături folositoare vor cuprinde filele sale. Fiind însă că tot lucrul la începutul său nu poate avè deplinătatea care se cîștigă numai prin o îndelungată praxis, drept aceasta și binevoitoriul cetitori va îngădui la neajunsurile ce poate întîmpina în această gazetă; și, spre a ei întocmire, redacția pururea va primi cu cunoștință înțeleptele îndreptări, atît ale celor dinlăuntru țării, cît și a celor streini, ce prin chipurile cuviincioase le vor împărtăși redacției.

(*Albina românească*, an. I, 1829, nr. I din I iunie, în *Presa literară românească, articole-program de ziare și reviste (1789-1948)*, I, ediție, note, bibliografie și indici de I. Hangiu, cu o introducere de D. Micu, EPL, București, 1968, pp. 28-29)